

som der jo ogsaa har foreligget Lovforslag angaaende Masnedø-Broen, men alligevel er Sagerne gledne ud. Jeg vil udtale Haabet om, at det denne Gang maa blive til Alvor, og at man altsaa senest næste Rigsdagssamling kan vente at tage fat paa dette Arbejde. Det forekommer mig, at for hver Dag der gaar, er Faren for, at der skal ske Ulykker, større og større, og den højtærede Minister har jo ved Selvsyn overbevist sig om, hvor usle og elendige Forholdene er, og hvor livsfarligt det er at bevæge sig paa Perronerne ved Aarhus Banegaard. Jeg haaber altsaa, at man til næste Aar vil komme saa vidt, at man kan komme frem med Lovforslag om denne Sag.

Der er forskellige ærede Medlemmer, som har bæret mig med Bemærkninger om Socialdemokratiets Stilling, og trods det, at det maaske er noget overflødigt, vil jeg dog gerne gøre nogle Bemærkninger dertil.

Jeg vil da først og fremmest fremhæve, at det ikke er mig, der har bragt Ordet Desperation her ind i Debatten, sigtende til Højre, det er fremkommet fra andre ærede Medlemmer, og jeg har taget det op og været nødt til at tage det op. Jeg tror heller ikke, at der fra Højres Side tænkes paa nogen Demonstration i Anledning af Finanslovsforslagets Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse her i Tinget, men det kunde jo ske, det ved man aldrig, det kunde komme ganske pludseligt, og vor offentliggjorte Beslutning om at ville stemme for Finanslovsforslaget kunde maaske ogsaa til en vis Grad have virket forebyggende, fra den Side maa man jo ogsaa se det, men, som sagt, man er aldrig sikker. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) bebudede jo at ville stille Ændringsforslag til Finanslovsforslaget og henstillede til Partiets Ordfører (Bramsen), at Spørgsmaalet om et Ændringsforslag angaaende Søofficererne toges op i Partiet, og man ved ikke, om saadan en lille Tue kunde vælte Finanslovsforslaget, man ved jo ikke, hvordan saadant noget kan udvikle sig, det begynder altid i det smaa og ender i det store. Naar man ser tilbage i Historien, hvorledes den har udviklet sig, ser man ogsaa, at der kan komme Forviklinger, man ikke

har tænkt sig, at der fra Højrepartiets Side kan ske Ting, som man ikke havde ventet. Jeg sigter igen til Finanslovsforslagets Behandling 1910—11, den Gang, da hele Højrepartiet nægtede at være med til at fremme Landets Budget. Naar man ser Betænkningen fra den Tid og ser de Ord, der staar, hvor Højrepartiet udtaler, at det „er af den Mening, at man ved at slutte sig til Indstillingen om uforandret Vedtagelse af det foreliggende Finanslovsforslag vil komme til at dele Ansvaret for en Fortsættelse af de senere Aars kortsynede og ødelæggende Statshusholdning, der har bestaaet i at bruge af Statsaktiverne og for Resten optage Laan o. s. v.“, saa vil man se, at der er sket noget, som jeg nok tør sige er ret enestaaende i vor politiske Historie, nemlig, at det konservative Parti, som skulde være Ordenens og Samfundets Opretholder, med mange vrede Ord nægtede at være med til at fremme Landets Budget. Naar man læser denne Betænkning igennem og tænker over den Forhandling, der den Gang blev ført, kan man ikke undlade at mindes den vrede Achilles, der trak sig ind i sit Telt og ikke vilde være med mere, men overlod det til de andre. Der var den Gang — det er jo mange Aar siden — Sorg og Bestyrtelse mellem Grækerne over, at deres fornemste Helt svigtede dem. Nu, saa mange Aar efter, giver noget saadant snarest Anledning til mere fornøjelige Følelser. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) udtalte, at naar man den Gang fra Højres Side nægtede at stemme for Finanslovsforslaget, var det, fordi man i Forvejen vidste, at det vilde blive vedtaget, og han oplyste mig om, at selv om blot Finansministeren havde stemt for Finansloven, saa var den alligevel blevet vedtaget, saaledes at Højres Stemmer altsaa ikke var nødvendige. Det er noget, jeg aldrig har tænkt over, og nu forstaar jeg, at naar vi 4 Socialdemokrater har undladt at stemme for Finanslovsforslaget, er det alligevel blevet vedtaget; det har i Regelen forbauset mig hver Gang, at man alligevel har vedtaget det.

Min højtærede Kollega fra Randers, det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) udtalte et Par Ord til mig i samme Anledning. Han mente, det var